

VERZAMELDE VERZEN VAN H. S. S. KUYPER *)

WANNEER MEN DEZEN GEDICHTEN-
bundel rustig doorbladerend leest en de ver-
schillende verzen een oogenblik op zich laat
inwerken, dan komt ons weer het beeld voor oogen van
haar, die zoo krachtig was naar buiten, en toch zoo teer
bleek te zijn van binnen.

Vooraf van dit laatste, van die teerheid, van haar
warm, meevoelend hart, getuigt dit bundeltje verzen.

Het is een uiting van iemand, die zeker veel strijd en
lijden gekend heeft, maar die altijd weer kracht en rust
wist te putten uit de eeuwige bronnen.

Er zijn van die fijne, eenvoudige dingetjes in, die stil
tot het hart spreken, en die ik daarom niet kan uitrafelen
in betrekking tot hun meerdere of mindere kunstwaarde.
Het is echt het hart, dat uit de verzen spreekt, tot het
hart van den medemensch.

Teer en waar vind ik bijvoorbeeld:

Een ieder heeft een bitter leed,
Dat niemand kent,
Waarvan hij nooit door klacht of zucht
't Geheimnis schendt.

Een ieder heeft een wijnpersbak,
Dien droef hij treedt
In diep verholen heimlijkheid,
Die niemand weet.

Een ieder heeft een bangen strijd,
Dien geen vermoedt,
Als hij te nacht, als alles slaapt,
Zijn God ontmoet.

Zacht zingt de ziel, voor zich alleen
Een zegelied.

Of dit:

En waarom sta 'k in schemerlicht
Als andren blij in zonlicht gaan?

*) Uitgave J. H. Kok, Kampen.

En waarom bleef mijn bloemknop dicht,
Als andre bloemen opengaan?

En waarom kwam die felle wind,
Die heel mijn lente sloeg ter neer?
En waarom keert, Gij kent mijn hart,
Die ééne lente nimmer weer?

Mijn kind, Ik was het, die dat deed,
Ik zeg u liever niet waarom.
Maar gij zult zien, dat 't liefde was
Hierboven in Mijn Heiligdom.

Tot zoolang . . . Volg Mij aan Mijn hand,
Die zal zoo zacht zijn met die pijn,
En, volgend, zult ge een wonder zien:
Mijn weg zal Licht en Lente zijn.

Er klinken ook krachtiger tonen. Vooral trof mij, niet
zoozeer om de poëzie, maar om den inhoud: „De weg
der gehoorzaamheid.”

„Velerlei wegen heb ik bewandeld,
Wegen van blijdschap en wegen van strijd,
Wegen van arbeid en wegen van ruste,
Maar verreweg de moeilijkste weg
Was de weg der gehoorzaamheid.

Wegen van worstling en wegen van vrede
Wegen in licht en wegen in donker,
Wegen gekozen en wegen gedwongen,
Wegen van kommer en wegen van weelde.
Maar de beste weg en de mooiste weg
Was de weg der gehoorzaamheid.”

Ik geloof, dat dit bundeltje gaarne ter hand genomen
zal worden, zoowel door velen, die in het krachtige
volle leven staan, als door de eenzamen in hun ziek-
vertrek, waar men rustig den tijd heeft om over moei-
lijkheden in eigen kring en van hen, die ons lief zijn, na
te denken om ze dan biddend te overwinnen.

Van menig zulke overwinning getuigen deze verzen.
Daarom danken wij mejuffrouw J. H. Kuyper, dat zij ze
voor ons bijeengebracht heeft, voorzien van zulk een
mooi portret.

E. V.—v. O.

ONMISKENBARE
LENTETEKENEN